

KOROSKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROSKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Koroski Slovenec, uredništvo, Klagenfurt, Viktringerring 26

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. Posamezna štev. 10 Rpf

Stane četrletno: RM 1.—; celoletno: RM 4.—
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Sudetski Nemci odklanjajo narodnostni statut.

Osnutek narodnostnega statuta, ki smo ga objavili zadnjič na tem mestu in ki naj bi nudil po mnenju čehoslovaške vlade podlago za mirno rešitev perečega narodnostnega vprašanja na Čehoslovaškem, je evropska javnost živahno komentirala. Sudetski Nemci pa so odgovorili na predloge čehoslovaške vlade glede nameravane ureditve manjšinskega problema v posebni knjižici. Sudetski Nemci v tej brošuri vladne predloge odklanjajo kot popolnoma nezadostne in nezadovoljive. Ker je v tej knjižici podano stališče sudetskih Nemcev v vsakem pogledu zanimivo in za nadaljni razvoj manjšinskega vprašanja važno v obče, ga podajamo v naslednjem v glavnih obrisih:

Uvodoma se podčrtava, da vsi dosedanji predlogi čehoslovaške vlade ne vsebujejo nobene nove formule, še manj pa je v njih govora o kakem materialnem izboljšanju dosedanjega pravnega položaja nečeških narodov in narodnih skupin. Pač pa se zdi, da se namerava dosedanja, pristransko v korist čeških elementov uveljavljena praksa legalizirati tudi za prihodnost. Mesto da bi se zajamčil boljši pravni red za do sedaj zapostavljene nečeške narode in narodne skupine, pa so vidna predvsem prizadevanja, da se privilegirani položaj onih Čehov, ki so se v zadnjih dvajsetih letih naselili na nečeškem ozemlju, utrdi. Ker je glavni del narodnostnega statuta le podaljšanje že veljavnih zakonskih določb, je treba predloge čehoslovaške vlade smatrati kot nov poizkus, da se brezpravni položaj narodnih manjšin na Čehoslovaškem ovekoveči.

Vse določbe narodnostnega statuta temeljito — razen pravno neobvezne obljube vlade, da bo čuvala narodnostni mir — na misli čehoslovaške narodne države. To se pravi, da ostanejo Čehi tudi v bodoče državni narod, ostali narodi in narodne skupine pa državljani drugega reda. Za le-te se izdajo samo izjemne določbe oziroma že obstoječe izjemne določbe se nekoliko razširijo. To pa je z načeli enakopravnosti ne le državljanov, temveč tudi narodov in narodnih skupin naravno popolnoma nezdržljivo. Duh, ki veje iz tega pojmovanja, dovoljuje samo češki značaj države in njenih naprav in zahteva od ostalih narodov priznanje tega dejstva. Nudi jim pa samo skrajno omejeno varstvo in zaostaja daleč za danimi češkimi obljubami na mirovni konferenci ter celo za prevzetimi mednarodnimi obvezami.

Tam pa, kjer se daje enakopravnost, kakor pri kulturnim zadevam določenih sredstvih, je ta namenjena predvsem varstvu čeških manjšin, ki so se po l. 1918 naselile v nečeškem ozemlju kot predstraže češke ekspanzivnosti. S tem se hoče preprečiti popravilo krivic, ki so bile storjene nečeškemu narodu.

Na ta način gre čehoslovaška vlada mimo temeljnega vprašanja, ki obstoji v tem: kako je treba načelno iz temeljev urediti državo in njene institucije, da bo zajamčena resnična enakopravnost narodov in narodnih skupin in s tem odstranjeno trajno ognjišče nemira v srednji Evropi. Na to vprašanje iščemo zaman odgovora v narodnostnem statutu. Treba se je namreč zavedati, da so napetost in nezadovoljnost med narodi na Čehoslovaškem povzročila predvsem naslednja dejstva:

1. Brezobzirna izraba večinskega načela v parlamentu po češkem narodu v čisto imperialistične svrhe.
2. Izvajanje vladne oblasti v smislu vzpostavitve češke narodne države.
3. Zasedba vseh važnejših državnih postojank po pripadnikih češkega naroda.
4. Zloraba državne oblasti v vsaki obliki v prid zahtevam češkega naroda in zapostavljenju ostalih narodov in narodnih skupin na vseh življenjskih področjih.
5. Prednost češkega naroda in jezika v državi ter posredno in neposredno podpiranje njegove ekspanzivnosti celo s sredstvi raznarodovanja.
6. Vodstvo državne politike in preziranje povezanosti narodnih manjšin z njihovim materinskim narodom.

Da bo mogla Čehoslovaška država vršiti svojo mednarodno poslanstvo, je nujno potrebno, da se njeni organi in njene institucije temu cilju primerno preosnujejo. Zato pa je potrebno, da se narodi in narodne skupine na Čehoslovaškem priznajo kot ustavni elementi države in da se zajamči njih delež pri vodstvu in ureditvi države po načelih enakopravnosti v ustavi. Treba je, da se uresniči izrek znanega češkega borca in voditelja v dobi Metternichovega in Bachovega absolutizma: „Jaz gospod, ti gospod.“ Narodnostni statut vsebuje na

primer pod naslovom „Enakost državljanov pred zakonom“ v ustavni listini zapisane določbe. Praktičen pomen pa more imeti princip enakosti le tedaj, ako se črtajo njemu nasprotujoči zakoni, odredbe in navodila oblasti in ako se bo skrbelo za dejansko, načelu enakosti odgovarjajoče izvajanje uradne oblasti.

Dosedanje jamstvo enakosti torej ni bilo nikaka ovira za zapostavljanje narodnih manjšin, zato je narodnostni statut samo slepilo za svetovno javnost.

Diplomatske akcije velesil.

V zadnjih tednih so bili v evropski diplomaciji storjeni novi poizkusi, da bi se nadaljevala pogajanja med velesilami za odstranitev raznih nesoglasij in sklenitev sporazuma vsaj v najvažnejših vprašanjih. Ta prizadevanja, ki so bila ta teden pospešena s potovanji nemških, italijanskih, angleških in francoskih diplomatov, so se pa sedaj prekinila in odgodila na poznejši čas.

Nemčija in Anglija sta razpravljali o trenutno najbolj perečem Čehoslovaškem vprašanju in oboroževanju v zraku. V tej zvezi je treba omeniti poset Führer-jevega zaupnika stotnika Wiedemana v Londonu ter Runcimanovo misijo v Pragi. Verjetno je, da se bodo pogajanja med Nemčijo in Anglijo o bodočem sodelovanju nadaljevala šele po končni likvidaciji sudetskonemškega problema v Čehoslovaški.

Med Anglijo in Italijo v letošnji spomladi sklenjen sporazum, doslej še ni uveljavljen, ker niso izpolnjeni pogoji, od katerih je uveljavljene odvisno. Z angleške strani je glavni pogoj dokončna ureditev španskega vprašanja, predvsem odstranitev vseh prostovoljcev tako iz nacionalistične

kakor republikanske Španije. V tem oziru se je sicer sporazumno določilo postopanje, ki naj načrt uresniči, toda razvoj nadaljnih dogodkov je pokazal, da so na delu podtalne sile, ki realizacijo sklenjenih dogovorov zavlačujejo in onemogočajo. V vsem, kar se nanaša na ta vprašanja, smo še vedno tam, kjer smo bili. Dokler so tuji prostovoljci v Španiji, pa Anglija ne misli ustreči italijanski želji, da bi medsebojni sporazum ratificirala in pričela v praksi izvajati.

V glavnem radi Španije so bila tudi prekinjena letos meseca maja pričeta pogajanja med Italijo in Francijo. Italija je zahtevala od Francije, da prizna aneksijo Abesinije in odreče vse simpatije rdeči Španiji, dočim se je s svoje strani dosledno branila dati Franciji zahtevana zagotovila. Predvsem pa ni mogel biti dosežen noben sporazum glede resnične nevtralizacije španske državljanske vojne. Na posredovanje diplomatskih krogov se je skušalo zadnje dni ponovno pripraviti podlago, toda vesti, ki jih je prinesel Blondel francoskemu zunanjemu ministru Bonnetu iz Rima, so dokazale, da teren za sporazum še ni pripravljen.

Mir med Japonsko in Rusijo resno ogrožen. Že nekaj dni grmijo na Daljnem vzhodu ob ruski-mandžurski meji topovi. Najprvo so prekorčili mejo ruski oddelki, ki so v naskoku zavzeli strateško postojanko Čangkufeng. Japonci so jih nato vrgli preko meje nazaj. Rusi pa so začeli ponovno napadati. Sovjetska letala so v teku zadnjega tedna dnevno napadala japonske postojanke na Koreji in v Mandžuriji. Medtem ko se vrše krvavi spopadi med ruskimi in japonskimi četami brez vojne napovedi, so diplomati v Tokiu in Moskvi na delu, da bi spor poravnali mirnim potom.

Predlog za preselitev Čehov in Nemcev. Sudetskonemški listi objavljajo senzacionalne pobude, ki so baje angleškega izvora, po katerih naj bi se izdelal načrt za preselitev vseh na ozemlju sudetske nemške manjšine živečih Čehov na češko ozemlje, vseh med Čehi živečih Nemcev pa na sudetsko nemško ozemlje. Namen te zamenjave naj bi bil ta, da se odstrani dosedanja pomešanost, ki je glavna ovira za sporazum med obema narodoma. Med sudetskimi Nemci je vzbudil ta predlog veliko zanimanje in živahno diskusijo, dočim češko stališče še ni znano.

Poljska akcija za blok miru. Pretekli teden je obiskal poljski zunanji minister Beck Oslo na Norveškem. Ves čas bivanja na Norveškem so listi obširno razpravljali o prizadevanjih Poljske, da se ustvari od Severnega ledenega morja do Črnega morja blok držav, katerih glavni cilj je ohranitev miru. Tudi Norveška, kakor vse nordijske države, stoji na stališču, da je treba z vsemi razpoložljivimi sredstvi doseči, da ne nastane v Evropi nova vojna. V tem duhu so bile tudi izmenjane zdravice na banketu, katerega je priredil norveški zunanji minister Koch v počastitev Becka. Oba sta se v svojih govorih dotaknila tudi vprašanja Zveze narodov. Beck je dejal, da se Zveza narodov mora ohraniti, toda potrebna je temeljita preosnova, kajti taka kot je sedaj, ne ustreza potrebam in ne more izvrševati svojega velikega poslanstva.

Solunski sporazum. 31. julija je bil podpisan v Solunu sporazum med Bolgarijo in državami Balkanskega sporazuma. Ta sporazum pomeni za Bol-

gare veliko presenečenje. Še isti dan so letala metala po bolgarskih mestih letake, s katerimi je prebivalstvu dano v vednost, da je grški ministrski predsednik Metaxas kot zastopnik Balkanskega sporazuma podpisal novo pogodbo, s katero je Bolgarija stopila v politični krog vseh ostalih balkanskih držav. V letakih se poudarja glavni uspeh, da se bo odslej Bolgarija smela nemoteno oboroževati in da ustvarja novi pakt pot k tesnejši zvezi med Bolgarijo na eni strani ter Jugoslavijo, Grčijo, Romunijo in Turčijo na drugi strani. Sporazum, ki ga je podpisal za Bolgarijo predsednik vlade Kioseivanov, vsebuje tudi točko o nenapadanju med vsemi članicami balkanskega sporazuma in med Bolgarijo.

175letnico preselitve Nemcev, ki so prišli iz Würtemberga in Badena, je proslavila občina Iličevu v Jugoslaviji. Te proslave so se udeležili predstavniki oblasti ter številni gostje iz nemškega rajha ter vse Vojvodine in Slavonije. Na dan te proslave so odkrili tudi spomenik umrlim nemškim priseljencem. Spomenik predstavlja nemško družino, izdelal pa ga je kipar iz Bačke, Leitner. Ta dan je bil v Iličevu tudi velik spreved, ki je prikazoval vsa poljedelska dela od zgodnje pomladi do pozne jeseni. Prirejena je bila tudi razstava, na kateri je bilo razstavljenih nad 400 vrst raznega sadja in cvetja, poleg tega pa večje število poljedelskih strojev. Svečanost je bila končana z gledališko predstavo, v kateri so prikazovali življenje vojvodinskih Nemcev.

Ustoličenje pravoslavnega patriarha Gavriila. V Peči, v slavni prestolnici pravoslavnih vladik, je bil 3. avgusta slovesno ustoličen patriarh Gavriilo. Slovesnosti so se udeležili tudi visoki državni dostojanstveniki. Ob tej priliki je poleg drugih govoril tudi pravosodni minister Simonovič — ki je poudaril, kako neizmerne zasluge si je pridobila srbska pravoslavna cerkev za ustanovitev današnje velike in močne Jugoslavije. Izrazil je nadalje svoje prepričanje, da bo patriarh Gavriilo storil vse, kar je v njegovi moči za napredek in veličino srbske pravoslavne cerkve in za srečo in blaginjo jugoslovanskega kralja in naroda. Mi-

